

König Istvánné 1998-Ban

A kép engem ábrázol 1998-ban, az ötvenedik házassági évfordulónkon.

A férjem már 1955-ben elhatározta, hogy hatvanéves korában nyugdíjba fog menni, így aztán 1980-ban nyugdíjba is ment. Amikor nyugdíjba került, már megvolt a helye a Compacknál, ahol tovább dolgozott tanácsadóként. Reggel kilencre bement, és délben hazajött. A Compack után egy Harmónia nevű cégnél volt tanácsadó, majd hatvannyolc éves korában a Centrumhoz került, ugyancsak tanácsadónak. A Centrum akkor kezdett arannyal foglalkozni, és a férjem azáltal, hogy a Bizományitól megvoltak a kapcsolatai az aranyfeldolgozással, nyitott a Centrumnak egy aranyüzletet. De mindig nagyon idegesen jött haza, mert egy fiatalember volt az igazgató, aki

semmibe nem mert belevágni, nem követte a tanácsait. A férjem nem végzett egyetemet, de a kisujjában volt a kereskedelem. Azt mondtam neki, hogy ne idegeskedjen, hagyja ott. És akkor hetvenéves korában itthon maradt.

Amikor itthon maradt, minden délelőtt tíz óra körül elment itthonról, egy eszpresszóban ülve vagy állva megivott egy kávét, végigjárta a Körutat. Ez már 1990 után volt, és egyre-másra nyíltak az új boltok. Minden nap úgy jött haza, hogy na, itt nyílt egy üzlet. Minden új üzletet végignézett, és ha volt valami, ami engem is érdekelt volna, akkor mondta, hogy ezt elmegyünk megnézni. Mindig csak a kereskedelem érdekelte, és borzalmasan értette a szakmáját. Amikor a rendszerváltás jött, 1990-ben, azt mondta, ha most lenne ötven éves, nyitna egy saját üzletet.